

« zurück blättern

OWCUG subst. m., ab 1595; ‘Gerät zum Anziehen von Schuhen; Stiefelknecht’ – ‘przyrząd ułatwiający zakładanie butów; chłopiec pomagający wkładać buty’: 1595 PowodPr 50, SPXVI *po iego [chleba] choć kąfku / swoiá wielka pártýká snádniej się w gárdło iáko po owcugu wemknie.* ◦ (1629) 1642 SzyrDict 278, SP17 *Owcug, Instrumentum, quo calceum pedi inducimus.* ◦ †1696 Pot., SW *Upewniam, pójdzie, jak po owcugu.* ◦ [LBel.] 1780 Włod., L *[[owcug]] – narzędzie do wyciągania botów na nogę.* – SPXVI, CN, TR, L, SWIL (nieuż.), SW (m. u.). ◊ **Etym:** nhd. **Aufzug* ‘(in anderer Bedeutung)’, GRI. ❖ Auch wenn die deutsche Zusammensetzung nicht belegt ist, ist sie jederzeit möglich und als deutsches Vorbild sehr wahrscheinlich.

« zurück blättern